

ЛИСТОЧКИ ДНІВ МОЇХ

Де календарний був листок,
Тепер лиш слід після відриву □
Він, мов відкушеного криво
Паперу жовтого шматок.

В календарях, що на стіні,
Чи не щодень рясніють дати,
Але не жаль їх відривати,
Хоч там і радісні, й сумні.

Не так, як у календарі,
Листочки днів моїх поволі
Зшивались у щоденник долі,
Неначе свідки й митарі.

А там, за кожним тим листком
Лежать мого життя хвилини,
В рядки писались швидкоплинно,
Карбуючись, як молотком.

Стряхти від пилу та золи,
Протерти аж до позолоти
І пролистати вкотре потім,
Адже усі вони були...

Теж своєрідний календар,

Листочків лиш не відірвати,
Не раз їх можна відзначати,
Й не раз тримати, як удар.

Дата написання вірша: 2021-01-27